

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

CUARTA ÉPOCA

REUS, ABRIL DE 1969

NÚMERO 200

DIRECTOR: ANTONIO CORREIG MASSÓ

Redacción y Administración: calle Mayor, 15 - Talleres: Gráficos Robassa - Baja del Carmen, 23 bis - Tirada ejemplares 2.250 - D. L.-T. 20-1958

SUMARIO: *Simbiosi Centre-Museu. — Reus en el cens del 1857*, por JOSEP IGLÉSIES. — *Sobre el paraigua*, por JOSEP M.ª ARNAVAT. — *Activitats del Centre*. Estadístiques: llibres ingressats, socis ingressats, necrològiques, servei meteorològic, llibres servits.

SIMBIOSI CENTRE - MUSEU

Un Reus posseïdor de consciència cultural, ¿el podríem concebre sense una institució com és el Centre de Lectura? Per altra banda, ja que la tenim, ¿no seria tant o més difícil d'imaginar-lo sense el nostre Museu Municipal on la història reusenca ens entra pels ulls amb l'ordenada exhibició de testimonis documentals? Ambdues institucions, germanes inseparables, són filles d'una mateixa exigència cultural, i es complementen. Es més. Un embrionari recull de peces d'interès històric fou fet al Centre, i després incorporat al Museu tan bon punt com aquest fou establert i constituït en autèntic i responsable custodi de valors representatius de la nostra personalitat local. I gràcies al desinteressat entusiasme d'una minoria d'estudiosos —en primer terme el nostre únic Dr. Salvador Vilaseca— ha estat possible, amb constància i intel·ligència, d'aconseguir un vastíssim patrimoni que val allò que val la nostra ciutat, i en el qual aquesta es reflecteix. No seria possible cap recerca en el nostre camp històric sense acudir al Museu, que acull, en el seu arxiu abundantíssim, lligalls venerables, i ens ofereix, en les sales del nou edifici, mostres de l'art, de l'artesanía, del treball, de l'etnografia, de la pietat, de tot allò que és exponent de la cultura específicament reusenca.

Fruit de la simbiosi entre el Centre i el Museu, heus ací l'admirable "Associació d'Estudis Reusencs", que amb les seves publicacions "Rosa de Reus", participa de llur esperit en una unitat de fins. Adhuc el fet que l'Associació radiqui al Centre i a la vegada tingui casa al Museu, n'esdevé un signe visible prou eloqüent.

Fetes aquestes reflexions entorn d'uns valors situats en un mateix nivell de prestigi i d'eficiència, ens plau de manifestar un desig que és conseqüència del que hem dit: Per què el Centre no organitza periòdiques visites collectives d'estudi al Museu? A tots ens en falta un major coneixement, el qual podria esdevenir òptim si de la glossa se n'encarregués el seu benemèrit fundador i Director.